

Povídáčka

Jan Burian

Za dveřmi to přešlapuje,
kdo jen ale, kdo,
jejej, jejej, pěkně vítám
milá paní Náhodo,
pozval bych vás na svačinu,
hrnek nemá dno.

Kdo pak myslí na svačinu,
jen tak kolem jdu,
však mě znáte, kdo by neznal
naši tetu Náhodu,
není po ní čichu, dechu
a už leze do schodů.

Nesu já vám, kdepak to mám,
člověk nerad s prázdnou jde,
už je to tak, dárek v prachu,
čerchmant sám ví, kde,
nesmíte to mít už ve zlé
zbrklé tetě Náhodě.